

Sygn. akt I CSK 337/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski

w sprawie z wniosku Z. R.
przy uczestnictwie B. K.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 stycznia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 8 maja 2013 r., sygn. akt V Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarżący wskazał jako przyczynę mającą uzasadniać przyjęcie jego skargi kasacyjnej do rozpoznania występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, którym jest rozstrzygnięcie pytania w jaki sposób należy ustalać wartość nakładu z majątku odrębnego (osobistego) małżonka na majątek wspólny małżonków, w postaci wkładu z książeczki mieszkaniowej, w sytuacji, gdy pomiędzy wpłatą tego wkładu a ostatecznym ustaleniem wysokości wkładu budowlanego nastąpiła istotna zmiana siły nabywczej pieniądza i zmieniły się warunki gospodarcze i publicznoprawne, w tym podatki.

Odnosząc się do tego wniosku, stwierdzić należy, że przedstawiony w nim problem prawny nie jest nowy, gdyż Sądy spotykały się z nim w sytuacji braku równowagi rynkowej i procesów wysokiej inflacji (por. m. in. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 5 października 1990 r., III CZP 55/90, OSNC 1991, nr 4, poz. 48, czy postanowienia z dnia 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08, z dnia 26 stycznia 2011 r., II CSK 329/10 i z dnia 16 kwietnia 2014 r., V CSK 315/13 - niepubl.). Starając się w takich sytuacjach wypracować mechanizm waloryzacji nakładów z majątku odrębnego na majątek wspólny, orzecznictwo akcentowało konieczność uwzględniania z jednej strony przesłanek obiektywnych, a z drugiej strony elementu słusznościowego, który jest podstawowym czynnikiem przesądzającym o konieczności dokonywania waloryzacji. Z uzasadnienia skarżonego postanowienia wynika, że Sąd Okręgowy początkowo rozważał możliwość przyjęcia procentowego udziału nakładu wnioskodawcy w wysokości 60.180 zł na poczet wkładu mieszkaniowego, lecz uwzględniając fakt, że ostateczna wysokość tego wkładu została ustalona w okresie bardzo wysokiej inflacji, uznał, że najbardziej adekwatnym kryterium waloryzacji będzie proporcja przeciętnej wysokości miesięcznego wynagrodzenia z daty poczynienia nakładu i z daty ostatecznego ustalenia wysokości tego wkładu. Miernik ten ma dwa podstawowe walory: jest prosty do jednoznacznego ustalenia, a ponadto odpowiada szczególnym okolicznościom rozpoznawanej sprawy. Uzasadnienie zastosowania tego miernika, przyjmowane dosyć często w sprawach, w których

wchodziła w grę waloryzacja świadczeń, jest przekonujące, co czyni zbędnym poddawanie skargi osądowi Sądu Najwyższego. Dlatego odmówiono przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw